№ 155 (2655) ■ П'ятниця, 31 серпня 2001 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Надзвичайний і Повноважний Посол Росії в Україні Віктор Черномирдін під час робочого візиту на Запоріжжя взяв участь у козацьких забавах на острові Хортиця.

Фото Укрінформ

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1859 р. У Києві народився майбутній видатний педіатр Олександр Кисіль. ■ 1893 р. У Бережанах (Тернопілля) народився композитор і музичний діяч Нестор Нижанківський. ■ 1919 р. Київ захопили денікінці. ■ 1935 р. Олексій Стаханов встановив рекорд з видобутку вугілля. ■ 1941 р. Не стало російської поетеси Марини Цвєтаєвої. ■ 1943 р. У Малині (Житомирська область) загинули в оточеному гітлерівцями будинку підпільники Ніна Сосніна та її батько. ■ 1991 р. Радянська республіка Киргизія оголосила про свою незалежність.

Не ікони, а перспективні політики потрібні

Віктор Ющенко не вважає себе лідером опозиції. Крім того, він засуджує опозиційність без позитивної програми дій. Про це екс-прем'єр заявив у Варшаві в інтерв'ю Бі-Бі-Сі. Цікаво, що напередодні від'їзду до Польші Ющенко про цю саму опозицію казав радіо «Свобода» таке: «Я завжди був з вулицею. Я серцем був з тими людьми, що були в наметах...». На запитання, чому ж він підписав відому «заяву трьох», де ті люди з наметів прирівнювалися до фашистів, Віктор Андрійович пояснив: «Коли Президент клянеться на Біблії, я не можу йому не вірити. Якщо я помилився в ньому, то це виключно моя проблема. Щодо заяви, то ви ж зрозумійте, що інакше тоді, в тому статусі, я не міг поводитися».

(Закінчення на 2-й стор.).

Новоселами стали школярі

Завтра на Київщині шкільний поріг 793 загальноосвітніх закладів переступить 256,5 тисячі хлопчиків і дівчаток. З них уперше — більш як 21 тисяча дітей. Особливий нинішній рік тим, що новоспоруджених та реконструйованих освітніх об'єктів тут відкриють більше, ніж у будь-якій області України — одинадцять. 29 серпня урочисто відкрито Тетерівську гімназію в селищі Пісківка Бородянського району. 100 вихованців прийме сьогодні новобудова в Поліському районі в селі Володарка. У селі Тайниця Тетіївського району господарі отримають символічні ключі у День знань. А в Боярці вводиться в дію друга черга міської гімназії на 600 місць.

Усі будівельні роботи здійснено за рахунок обласного та місцевих бюджетів, частково — Чорнобильського фонду, **повідомляє прес-служба Київської облдержадміністрації.**

«Найбільш надихаюча монета» — УКРАЇНСЬКА

Ані в березні 1994-го, коли стала до ладу перша банкнотна фабрика, ані в квітні 1998-го, коли наша країна відкрила власний Монетний двір, ми й не підозрювали, що українські паперові та металеві гроші за своїм технологічним та інтелектуально-художнім насиченням не поступатимуться кращим грошовим знакам світу. Але це вже факт. На конкурсі «Монета року», який започатковано відомим нумізматичним часописом 1983 року, в номінації «Найбільш надихаюча монета» перемогу здобув український срібний десятигривеник «Різдво Христове».

Наша «зірка» увійшла в обіг 29 грудня 1999 року тиражем усього-на-всього 10 тисяч. Але дивлячись на неї, як не згадати воістину титанічну і філігранну працю усіх, хто так чи інакше був причетний до створення в країні сучасної, дворівневої банківської системи, потужного банкнотно-монетного двору, завершеного комплексу з виробництва грошових знаків, які викликають захват.

***На знімку:** автор монети Роман Чайковський.*

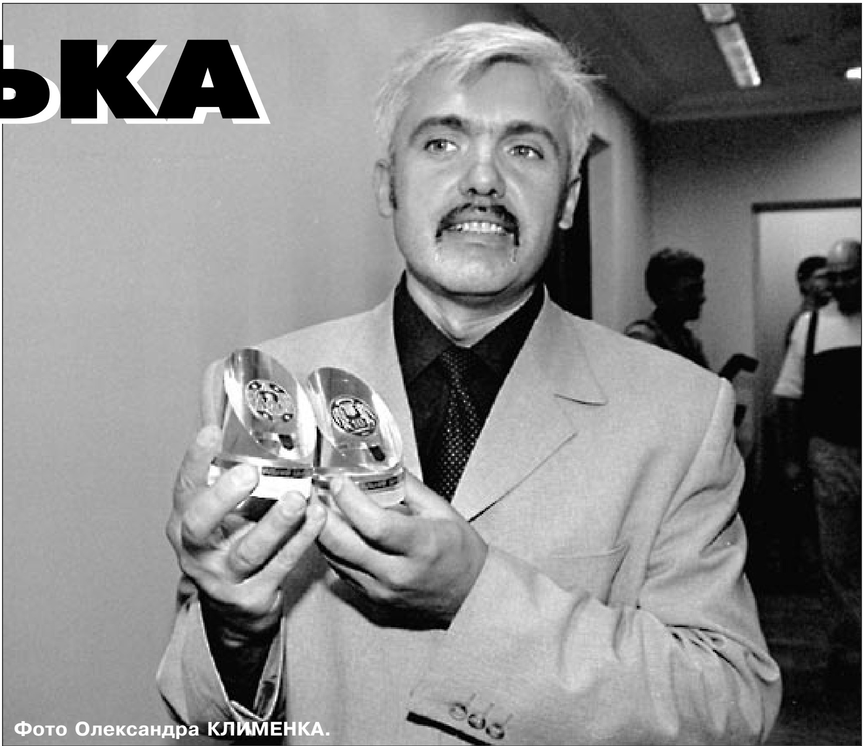

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У номер

На пероні — провал?

Днями на столичному залізничному вокзалі на місці колишнього підземного переходу, що з'єднував першу платформу з вулицею Урицького, з'явився провал. Його розміри — приблизно два на два метри, глибина — до півтора метра. На щастя, ніхто не постраждав, оскільки яма утворювалася поступово. Єдине, що може свідчити про подію — невелика купа піску біля місця провалу.

За словами працівників вокзалу, які просили не називати їхніх прізвищ, не виключено, що сталося це через авральні темпи реконструкції платформи. До того ж поруч розміщені колонки, з яких заправляють питною водою вагони. Отже, недостатньо укріплена основа платформи та вода спричинили просідання грунту. До слова, імовірно, такі ситуації повторюватимуться: якщо добре придивитися, то можна побачити між стиками тротуарної плитки воду.

На жаль, не вдалося отримати відповідну інформацію ні в Міністерстві з надзвичайних ситуацій, ні в керівництва вокзалу, **повідомляє Богдан ДОВНИЧ.**

Тягар реконструкції — на плечі краматорських машин

22 мільйони доларів витратило цього року ВАТ «Новокраматорський машинобудівний завод» на технічне переозброєння виробництва. Створено дільницю із виготовлення інструменту, що підняло продуктивність праці в 1,5—3 рази і значно поліпшило якість виробів. Здано в експлуатацію установку глибокого вакуумування, завдяки якій на заводі отримують високоякісну сталь.

(Закінчення на 3-й стор.)

Отримали черговий грант

Освіта

Одеський Національний університет імені І. Мечникова одержав черговий грант міжнародного фонду Джона Темплентона — за розробку і впровадження нового курсу для студентів-філософів. Співпрацюючи з багатьма міжнародними організаціями та зарубіжними вузами, нарощуючи свій науковий потенціал, що має неабияке практичне значення, вуз набуває дедалі більшої фінансової самостійності. Якщо п'ять років тому він заробляв лише 300 тисяч гривень, то тепер — понад 20 мільйонів. А це дозволило відкрити нові навчально-наукові комплекси не тільки в Одесі, а й у Білгороді-Дністровському, Іллічівську, Южному, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

Онуків — на вулицю?

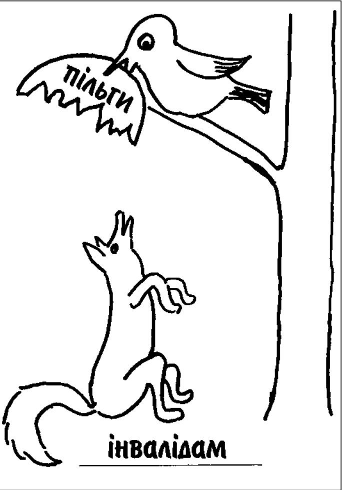
Я вам пишу...

Родина у нас чимала: двоє синів і четверо онуків. Один син зі своєю сім'єю проживає разом з нами. Ніхто не працює, ну немає в нас роботи! Живемо на наші з дружиною пенсії, дуже виручає город.

Я, як інвалід Великої Вітчизняної, усі роки мав пільги на оплату комунальних послуг. Моя сім'я — також. Але після зняття пільг право «не платити» залишилося тільки в нас з дружиною. До нас додому з'явилися контролери і з мене як господаря квартири зажадали плату за електроенергію. Погрожували відрізати світло, та дружина впрохала їх зачекати, пообіцявши, що ми погашатимемо заборгованість. А я досі не можу заспокоїтися! Не можу ж я вигнати онуків на вулицю, щоб вижити. Адже пенсії ледве вистачає на хліб і ліки.

Віктор НАЗАРОВ, 75 років.

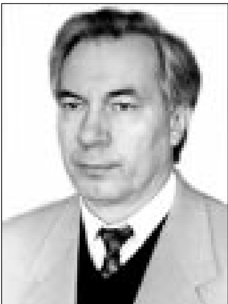
Слов'яносербськ Луганської області.

Мал. автора.

P. S. У Донецьку на шахті імені Засядька продовжують гасити пожежу

Стане «найбільшою»...

Партія регіонів стане «найбільшою партією в Україні», вважає її лідер, голова Державної податкової адміністрації Микола Азаров. Нині Партія регіонів України налічує понад 280 тис. членів, а до виборів їх кількість досягне 500 тис. осіб, наголосив її лідер на другій конференції ялтинської міської організації партії.

Він підтвердив намір виборчого блоку Народно-демократична партія — «Трудова Україна» — Партія регіонів створити єдину партію. Кажучи про терміни можливого злиття трьох партій в одну, Микола Азаров наголосив, що це залежатиме від положень нового виборчого закону. Якщо в ньому буде закріплено, що у виборах беруть участь лише партії, які зареєстровано за рік до початку виборів, то «ніякого формального об'єднання партій до виборів уже не буде», пояснив він.

Водночас лідер Партії регіонів заявив, що керівники трьох партій уже домовилися про тісну підготовку організації процесу їх об'єднання і «це питання часу».

Микола Азаров зазначив, що лідери трьох партій—учасниць блоку прийняли аргументи голови Аграрної партії Михайла Гладія про те, що їй на даному етапі недоцільно брати участь в об'єднавчому процесі, щоб не втратити сільський електорат, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Треба щось змінювати

Кампанія з виборів до Верховної Ради України не зможе розпочатися без ухвалення нової редакції закону про вибори народних депутатів чи внесення грунтовних системних змін до чинного закону. Про це заявив голова Центральної виборної комісії Михайло Рябець у середу під час «круглого» столу «Вибори в Україні: європейський вимір», — **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Він зазначив, що згідно з нині чинним законом уже з 12 жовтня має розпочатися процес висування кандидатів за списками політичних партій, однак це положення визнано Конституційним Судом таким, що не відповідає Основному Закону.

«Отже, хто нині в нашій державі може сказати: то коли розпочнеться виборча кампанія, за яким законом і коли почнеться висування кандидатів від партій?» — поставив запитання глава Центрвиборчкому. За його словами, це стосується також і термінів реєстрації кандидатів у депутати в одномандатних округах.

Лише законодавче врегулювання цих та інших проблем, а також внесення змін до Адміністративного кодексу, який передбачає покарання за порушення виборчого законодавства, «може забезпечити прозорість, гласність, справедливість майбутніх парламентських виборів», переконаний Михайло Рябець.

Він висловив сподівання, що саме ця обставина змусить народних депутатів з першого дня сесії приступити до роботи над виборчим законом.

Не ікони, а перспективні політики потрібні

(Початок на 1-й стор.).

Сам Президент Кучма теж не залишив Віктора Ющенка без уваги, даючи інтерв'ю відомому американському журналісту **Джону Маклафіну**: «Він зобов'язаний був співпрацювати з парламентом, з більшістю, яку йому створив Президент. Він молитися повинен на цю більшість (тут Кучма завзято перехрестився). Бо ця більшість — політична підтримка уряду, без якої рухатися не можна було далі. А сидіти іконою — ікони нам не потрібні. Нам потрібні діючі особи в уряді». Водночас Кучма запевнив, що він не бажав відставки Ющенка, що підтримує з ним добрі стосунки і вважає його перспективним політиком. До всього цього можна додати ще й заяву лідера «Партії регіонів» Миколи Азарова, зроблену, передає **«Німецька хвиля»**, під час зустрічі з однопартійцями в Ялті: мовляв, ющенківська «Наша Україна» приєднається до блоку Партії регіонів, НДП, Трудової та Аграрної партій...

Фотофакт

Першокурсники Національного медичного університету імені Богомольця дають клятву під час урочистого посвячення в студенти.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Довідник для Чапаєва та інших безпартійних

Партійні рядки

«Політичні партії в Україні» — так зветься інформаційно-довідкове видання, підготовлене Центрвиборчкомом.

Матеріали до нього подавали самі політичні партії. Про що ж дізнається читач із тієї інформації? Пізнавальний спектр кожної партії досить широкий: дата заснування та реєстрації, партійна символіка, емблема, прапор, девіз, центральні статутні органи і нарешті — керівник партії (стисла біографічна довідка). Отже, всього потроху, крім головного: яку політичну ідею несе суспільству партія? А їх налічується в довіднику аж 109! Чи варто запам'ятовувати їхні назви, якщо одна на одну схожі? Наприклад: Комуністична партія (трудящих), Комуністична партія України, Комуністична партія України (оновлена), Партія комуністів (більшовиків) України. Дописку «оновлена» можна бачити біля назв ще кількох партій — старіти ніхто не хоче. Втім, комуністам і більшовикам не вдалося кількісно переважити своїх численних опонентів. Приміром, християнська ідея покликала до життя аж п'ять політичних угруповань: Всеукраїнське об'єднання християн, Українську політичну партію «Християнський рух», Українську християнсько-демократичну партію, Християнсько-демократичну партію України і, нарешті, Християнсько-ліберальний союз! Язик заболить, щоб назвати всіх, і голова заболить, щоб зрозуміти спільну мету кожної. Отож нехай вони належать статистиці, а нам, мільйонам позапартійних громадян, як мовиться, своє робить. Зважте лишень: із 109 партій аж 12 мають осередки в усіх регіонах України, а 18 не утворили жодного регіонального представництва. Найбільше місцевих осередків у СДПУ(о) — 777, «Демократичного союзу» — 714, у «Батьківщини» та Компартії — по 594.

Видання великоформатне, солідне — на 360 сторінках. Чого лише не відкриє для себе читач на кожній з них!

Такі видання дуже потрібні і випускати їх треба щороку, бо життя часто вносить корективи до політичної палітри.

Володимир ПАЛАЖЧЕНКО.

Фотофакт

Начальник державної податкової адміністрації столиці, депутат Київради від Оболоні Анатолій Брезвін завжди в курсі проблем свого виборчого округу. Нещодавно він допоміг коштами для завершення капремонту акушерського відділення 4-го Київського пологового будинку. А також із власного депутатського фонду оплатив страхування лікарів, які приймають пологи в інфекційних хворих.

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (Укрінформ).

Зближення обласного маштабу

Регіон — політичний спектр

У Кіровограді підписано угоду про співпрацю між Федерацією профспілок області та фракцією Верховної Ради України «Лівий центр». Таким чином дві сторони, які представляли голова ради ФПО Яків Бондар і лідер парламентської фракції «Лівий центр» Олександр Мороз, узаконили взаємне прагнення «відповідно до Конституції проводити спільну роботу із захисту конституційних прав і свобод трудящих та контролю за виконанням законів, постанов, інших актів Верховної Ради та її органів у цій сфері...».

Зближення профспілок області із парламентськими фракціями та політичними партіями опозиційного спрямування пояснюється, як зазначається у постанові Федерації профспілок Кіровоградської області, бездіяльністю органів виконавчої влади щодо покращення життя людей. У преамбулі названої постанови вказується на «відсутність загальної стратегії проведення реформ, послідовну антисоціальну спрямованість бюджетної політики Кабінету Міністрів, що призводить до зменшення реальної заробітної плати, збільшення кількості безробітних, обмеження конституційних прав і гарантій громадян. На залишковий принцип переведено такі важливі питання, як охорона праці і здоров'я, розвиток культури, освіти тощо. Посилюється тиск на профспілкові організації та їх лідерів, які відстоюють права та інтереси членів профспілки. Органи влади замість розвитку реального соціального партнерства часто займають антипрофспілкову позицію...».

Під час підписання угоди також ішлося про те, що профспілки області давно шукали тіснішого зв'язку із вищим законодавчим органом держави, але ставка робилася на депутатів-мажоритарників і це себе не виправдало. На жодне звернення і пропозицію профспілки відповіді не отримали. Тож постала нагальна потреба шукати інші, дієвіші шляхи. Підписання угоди стало першим кроком у цьому напрямі.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Опитування

Страх перед прийдешнім

Більш як половина громадян України вважають, що все відбувається не так, як повинно було б відбуватися. Таку соціологічну інформацію повідомив на прес-конференції директор Інституту політики Микола Томенко. За результатами останніх соціологічних досліджень, понад 84 відсотки українців переконані, що мали б жити краще. Причому лише 29,3 відсотка опитаних не впевнені щодо можливого покращання в наступні 10 років, 24,6 відсотка українців відчувають страх перед прийдешнім, а 14,7 — змирилися зі своєю долею. На думку, Миколи Томенка, це сталося через те, що влада далека від проблем пересічного українця і не збирається до нього наближатися. «Стилістика самих тільки висловлювань політичної еліти уже говорить про фатальну приреченість нашого суспільства», — підкреслив директор Інституту політики.

Окрім того, серед громадян вдвічі більше невдоволених, ніж задоволених, тим, як складається їхнє життя. Отож не дивно, що 61 відсоток громадянам соромно за свою державу і лише 14,8 відсотка пишаються нею.

Однак Микола Томенко переконаний, що не існує жодної внутрішньої та зовнішньої небезпеки незалежності України, бо зворотного шляху немає.

Результати соціологічних досліджень також свідчать, що на початку другого десятиріччя незалежності України на виборах до Верховної Ради наймасовішою може бути підтримка не комуністів, а правоцентристів. Якби парламентські вибори відбулися наступної неділі, то 20,9 відсотка виборців віддали б свої голоси за блок В. Ющенка «Наша Україна», 17,8 — проголосували б за КПУ, 6,6 — за блок СДПУ(о) — Демократичний союз — «Яблуко», 4,5 — за «Форум національного порятунку».

Юлія ШЕЙКО.

З першого вересня на Рівненщині Героям Праці та кавалерам трьох орденів Слави доплачуватимуть до пенсії по сто гривень. Розпорядження про це підписав глава облдержадміністрації Микола СОРОКА.

Проблема

Зі старої пляшки краще не пити

Головний санітарний лікар Стаханова офіційною постановою заборонив повторне використання пластикових пляшок.

На ринках міста жваво торгують такою тарою, що її зазвичай збирають на смітниках. А підприємцям дуже зручно реалізовувати свій товар, розфасувавши у пластикові пляшки олію, молоко, сироватку. Як відомо, такі пляшки не піддаються термічній обробці, найчастіше їх промивають простою водою. Отож можливе поширення серйозних інфекційних захворювань, **повідомляє інформбюро «Принцип».**

Фотофакт

На Миколаївському підприємстві «Термінал-Укрхарчопобутсировина» відкрито комплекс із перевантаження олії. Тут планують переробляти до 300 тисяч тонн сировини за рік.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Шахтарські міста отримають воду

Актуально

На Луганщині здано в експлуатацію ділянку водогону «Молодогвардійськ—Свердловськ» і розпочато випробування двох резервуарів питної води по 3 тис. кубометрів кожний. Для області, а надто для таких шахтарських міст, як Краснодон і Свердловськ, це —подія першорядної ваги. Не один десяток років у цих районах були величезні проблеми з питною водою, і от, схоже, лиху буде край. Сьогодні із 34 км водогону залишилося замінити близько 15. Як зазначив голова Луганської облдержадміністрації Олександр Єфремов, забезпечення питною водою — головна справа для регіону. 137 км водогонів — у непридатному стані. Губернатор висловив сподівання, що кошти на фінансування програми поліпшення водопостачання населених пунктів області буде закладено в державному бюджеті на наступний рік.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Фотофакт

Днями у Києві стартував автопробіг під гаслом «Наше —найкраще». Його мета — пропаганда українських товарів. Протягом двох тижнів учасники акції відвідають численні підприємства східної України.

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (Укрінформ).

Реалії

Тягар реконструкції — на плечі краматорських машин

(Початок на 1-й стор.).

Основні техніко-економічні показники перевищують торішні, заявив журналістам генеральний директор підприємства Георгій Скудар. До кінця року краматорські машинобудівники візьмуть участь у кількох тендерах на постачання обладнання, зокрема до Франції, Бельгії, Росії. На листопад заплановано пуск на Єнакієвському металургійному заводі комплексу її установки «піч-ковш» і машини безперервного лиття заготовок. Унікальні агрегати виготовлені в цехах НКМЗ.

Завод також співробітничає з іншими металургійними підприємствами, в тому числі з комбінатом «Криворіжсталь» і маріупольськими металургійними комбінатами імені Ілліча та «Азовсталь».

До кінця року обсяг реалізації товарної продукції на НКМЗ досягне 148, а обсяг експорту — 90 мільйонів доларів. Середня заробітна плата на підприємстві вже сьогодні становить 1060 гривень.

Ліна КУЩ.

Тенденції

А у нас у квартирах був, є і буде газ

Дніпропетровська міськрада поклала край діям акціонерного товариства «Дніпрогаз», яке встигло перекрити подачу голубого палива у більш як 20 багатоповерхових житлових будинків. Мовляв, там мешкає багато хронічних неплатників. Водночас страждали й сім'ї, котрі справно розраховувалися. І місто вже пережило кілька бунтів та страйків розгніваних городян.

Створено спеціальну комісію, яка з'ясовуватиме причини несплати та вирішуватиме питання про можливу реструктуризацію боргів. Дозволено залучати й міліцію, якщо хтось у змозі оплачувати комунальні послуги, але не робить цього. А всім, хто має право на субсидії та з різних причин не користується ними, вирішено «примусово» оформити належну допомогу.

До слова, населення міста за спалений на своїх кухнях газ недоплатило «Дніпрогазу» 54 мільйони гривень, а через «Дніпротепломережу» за обігрівання квартир та подачу в них гарячої води — ще майже сто мільйонів.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Спорт

Клочкова — леді перемога!

Плавання. У Брісбені (Австралія) відбуваються п'яті (подейкують, що останні) Ігри доброї волі. Знову в центрі уваги блискуча українська спортсменка, чемпіонка світу, олімпійських ігор та Універсіади, що нині триває в Пекіні, 19-річна Яна Клочкова. Наша «золота» красунечка, виступаючи за збірну «Зірки Європи», виграла дистанцію 800 метрів вільним стилем і отримала нагороду найвищого гатунку.

«Срібло» вже забезпечено

Футбол. Радують своїми виступами на Універсіаді у столиці КНР українські футболісти. Підопічні Анатолія Бузника з однаковим рахунком (1:0) перегрaли збірні Італії, Таїланду, Марокко та Китаю і вийшли до фіналу турніру, який відбудеться сьогодні. Суперник нашої збірної — футболісти Японії.

Пам'яті Сергія Перхуна

У неділю на столичному стадіоні «Динамо» о 19.00 розпочнеться міжнародний товариський матч між командами ЦСКА (Київ) і ЦСКА (Москва). Гравці обох команд вирішили всі кошти, зібрані від продажу квитків, передати родині колишнього воротаря збірної України та московського армійського клубу Сергія Перхуна, який назавжди залишив нас кілька днів тому.

Пропущений матч зіграно

У Кривому Розі відбувся відкладений матч другого туру чемпіонату країни. «Кривбас»—«Таврія». 2:0. 23 000. Пономаренко, 2, Кудинов, 30. На 34-й хвилині Пономаренко не реалізував пенальті.

В. Б.

Новини регіону: Вінниччина

Хочеш зустрітися з можновладцем — опановуй Інтернет!

Вінницький міський голова Володимир Ваховський спілкувався зі своїми виборцями через Інтернет — у комп'ютерній мережі відкрито першу в області веб-сторінку представника влади. Приблизно три тисячі вінничан, чиї комп'ютери підключені до всесвітньої мережі, отримали можливість, не чекаючи днів прийому, звернутися до мера міста із запитанням, зауваженням або побажанням. Втім, не обов'язково мати власний комп'ютер. У місті достатньо Інтернет-кафе: одночасно їх послугами можуть скористатися майже п'ять тисяч городян.

Свій сайт у світовій мережі має також міська рада.

Український «снікерс» подорожчав

Ніколи ще, стверджують спеціалісти, продукція тваринництва на Вінниччині не коштувала так дорого, як нині. Протягом останніх місяців ціни на м'ясо, сало та молочні продукти «стрибнули» приблизно на 50 відсотків. Найбільший парадокс у тому, що область за підсумками роботи у тваринницькій галузі у першому кварталі ц. р. визнана переможцем серед інших регіонів. У низці господарств, зокрема Тростянецького, Калинівського районів, чистий прибуток становив від 500 до 700 тисяч гривень.

Попит на тваринницьку продукцію, пояснюють в обласному управлінні сільського господарства, як ніколи, великий.

Двісті літрів бензину за студента

Вінницький водій таксі отримав 200 літрів бензину за перемогу в акції «Підвези студента!». Організатори й спонсори її — обласне управління у справах молоді, відділення «Приватбанку» та концерн «Укртраст» — розподілили між кращими студентами картки, що давали їм можливість скористатися безплатними послугами таксі. Савчук обслужив найбільше — 274 студентів.

Екологічно небезпечний вантаж

Насип із побутових відходів довжиною близько 400 метрів, висотою — 30 і шириною майже 10 метрів виявили працівники екологічної інспекції Держуправління екології та природних ресурсів у Вінницькій області поблизу села Гопчиця Погребищенського району. Як з'ясувалося, доставлено їх залізничним ешелоном із 23 вагонів. Згідно з документами, цей вантаж призначений для залізниці для укріплення насипу під колією.

Як це можна зробити за допомогою побутового сміття, відходів деревини, автомобільних шин, металобрухту, виявлених на місці екоінспекторами, зрозуміти важко. Прибув сміттєпоїзд з Києва.

«Маестро» приземлився у музеї

Фрагмент експозиції створюваного музею авіації просто неба відкрито на території штабу ВПС у Вінниці. Тут зберігатиметься і військовий винищувач-перехоплювач Су-15 ТМ. Гостроносий сталевий птах привертає увагу написом на борту: «Леонід Биков, маестро», а також намальованим поруч нотним станом. Незвичні атрибути на військовому літаку з'явилися після трагічної загибелі головного героя фільму «В бій ідуть тільки старики». Не одне покоління льотчиків піднімалося в небо на цьому винищувачі — тридцять років машина служила їм вірою й правдою.

Добірку підготував Віктор СКРИПНИК.

Фотофакт

Тривають археологічні розкопки біля селища Кам'янка, що на околиці Керчі. Тут 1952 року під час будівництва залізничної колії були знайдені поселення людей бронзового періоду.

***На знімку:* на рахунку старшого наукового співробітника Інституту археології АН України Олександра Кислого чимало цікавих знахідок.**

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (Укрінформ).

«Пірати» XXI століття

У цій історії є все. І добрий, багатообіцяльний початок, і майже детективне продовження з плутаниною судновласника, кримінальною справою, арештом судна (не тільки ж наші судна арештовувати), розшуком винуватця, погрозами. Але історія поки що не має завершення. І від того, як вона завершиться, залежить багато що. Перемога справедливості, повага іноземців до України, навіть життя людей.

Наприкінці минулого року представники української фірми «Морські ресурси» прибули за кордон для обговорення довгочасної співпраці. Намітили план роботи на рік та програму поставок важливого для України рибного борошна. На початку цього року підписано контракт про його купівлю з американською фірмою «К. С. Д. Фішінг», представником якої є громадянин України, керчанин Сергій Михайлович Самойлов, який нині проживає за тимчасовою резидентською карткою на території Іспанії (Канарські острови, Лас-Пальмас). Перевезення борошна мала виконувати також фірма «К. С. Д. Фішінг». Для доставки в Україну вантажу С. Самойлов запропонував судно «Байол-1», до речі, колишнє наше судно (як воно стало колишнім, це окрема історія), власником якого є фірма «Фоксдейл Трейдін корп.». Самойлов виступив також і представником останньої.

Українська фірма перевірила документи і все інше, що могла зробити, щоб убезпечити себе, взяла гроші для купівлі у своїх зарубіжних партнерів і віддала їх постачальнику рибного борошна та перевізнику. І почали чекати, коли те борошно прибуде в Україну. Нібито все складалося добре. Отримали від С. Самойлова коносамент та інвойси, якими підтверджувалося завантаження борошна на судно. Але на прибуття судна в Україну чекали марно. І, мабуть, уже не дочекалися б ніколи. Як пізніше встановило слідство, коносамент та інвойси були підроблені Самойловим.

Мабуть, усе ж таки є Бог на світі. Доля посміхнулась одним і відвернулася від інших. Цілком випадково представникам української фірми стало відомо, що зафрахтоване ними судно пришвартувалося до українського берега.

В Іллічівському рибному порту агент судна ЧП «МГК-Трансфорвард» задекларував власника судна фірму «Фоксдейл Трейдін корп.», яка розташована на Британських Віргінських островах, що теж є офшорною зоною. Димар корабля величає напис судновласника корабля американської фірми «К. С. Д. Фішінг» штату Вайомінг. Не дивуйтеся, юридичні терміни «власник» та «судновласник» за своїм змістом дещо різні. Але головне полягає в іншому: так було підтверджено, що це те саме зафрахтоване судно.

Можливо, такий збіг не випадковий, коли за судном і контрактами стоять одні й ті самі фірми та люди. Може, у світі є й інші постраждалі від цих фірм, не лише українці?

Для забезпечення позову української фірми «Морські ресурси» за ухвалою Іллічівського міського суду Одеської області судно було заарештоване.

На «Байолі-1» традиційно працює український екіпаж на чолі з капітаном, теж керчанином Сергієм Еценом, якого, «дивина» та й годі, судновласник звільнив з посади відразу після арешту судна. Що стоїть за цим звільненням, залишається лише здогадуватися, мабуть, для того щоб усунути небажаного свідка від слідства, яке сьогодні ведуть правоохоронні органи.

Як з'ясувалося пізніше, судно після укладення контракту з українською фірмою успішно працювало, заробляло кошти, доставляючи вантаж до африканських країн, хоча повинно було, згідно з підписаними контрактами, іти в український порт, щоб доставити рибне борошно, яке належить «Морським ресурсам».

Таким чином за кошти, які «К. С. Д. Фішінг» отримала за рибне борошно для «Морських ресурсів», судно «Байол-1» успішно працювало півроку. А українська фірма й досі не отримала ані товару, ані вкладених грошей.

Розрахунок асів-комерсантів, які діяли такими «піратськими» методами, був дуже простий: Україна далеко, треба брати кошти, а там що буде...

Але Земля завжди була кругла. І ніколи зло та брехня не були вище за справедливість. Тому так і сталося, що доля привела «Байол-1» до українського берега.

Чому п. Самойлов дозволив собі дії, які визначені Кримінальним кодексом, щодо своїх співвітчизників? На це запитання відповідь дасть слідство, яке проводиться одразу за двома статтями Кримінального кодексу —шахрайство та розкрадання майна в особливо великих розмірах. Знову-таки — можливо. Бо Самойлов перебуває у розшуку. Але хто його шукатиме за кордоном? За дорученням слідчого це має робити відділ кримінального розшуку лінійного відділу МВС у порту Іллічівськ. Звісно, за кордоном цей відділ не працює, грошей на це не передбачено. Може, для Самойлова все так і минеться?

Українська фірма «Морські ресурси» звернулася з позовом до суду та із заявами до державних компетентних установ. Але відбуваються якісь дивні події. Вже чотири місяці стоїть «іноземне» судно в українському порту. І дивно, що ним не опікуються жодні іноземці — ні держава Беліз, ні Британські Віргінські острови, ні американці зі штату Вайомінг. Досі не з'явився жоден іноземний адвокат, який міг би захистити «іноземне» судно згідно з морською юридичною практикою. А бідкаються про долю судна українські адвокати з різних міст нашої держави, повноваження яких на право захисту інтересів корабля, як на мене, сумнівні. Але підписують вони документи та беруть участь у судових засіданнях. І дивно, що їх звернення, запити та скарги розглядають у судових та державних установах. Може, це давня звичка упадання перед усім іноземним, що в адвокатів навіть не попросили належним чином підтвердити їхні повноваження? Остання спроба звільнити судно з-під арешту майже вдалась, але просто дивує: невже не зрозуміло, якщо звільнити судно (а законність його арешту останніх чотири місяці не викликала сумніву), українська фірма, а разом з нею й Україна, не побачать своїх грошей. Невже ми такі недолугі, що інтереси окремих людей ставимо вище, зрештою, за державні інтереси?

Попри все українська фірма «Морські ресурси», яка сплачує податки в Україні, ніколи не мала заборгованості перед державою, вірить у справедливість суду, в компетентність слідства і у те, що ми живемо в правовій державі і що за 10 років нашої незалежності Україна навчилася захищати своїх громадян.

Едуард СЕРГІЄВ.

Закарпаття — чи не найбільший у світі будмайданчик

— Дуже вдячні Президентові, урядові за те, що держава не кинула нас напризволяще, коли ми все втратили, і як слід підтримала. Ви подивіться, які гарні будують нам хати.

Це казав мешканець Хуста Іван Макарницький.

А пенсіонерка Наталія Герич із села Вільхівці Тячівського району додала: «Я кожного дня приходжу на берег Тересви, щоб подивитися, що тут робиться. Бо моя хата ось тут, поруч. І бачу: від води ми тепер надійно захищені. Тут будують дуже файну дамбу, і вже можна не боятися паводків. Серце радіє, коли на все це дивишся».

Про обсяги будівельних робіт у Закарпатті промовисто свідчать такі цифри. Нині тут споруджують одночасно 1124 будинки, здано вже 123. Ремонтують близько семи тисяч помешкань. А ще будують мости, дороги, піднімають та укріплюють дамби.

Окремо про мости. Якщо за попередні тридцять років у Закарпатті було введено в експлуатацію лише один міст, то за останні два роки — 27, нині споруджують ще 17.

Самовіддано працюють у цьому регіоні понад 1200 рятувальників Міністерства з питань надзвичайних ситуацій, а також бригади водників, шляховиків, зв'язківців, лісовиків. Цими днями першочергову увагу приділяли школам. До першого вересня всі вони мають відкрити свої двері школярам.

Поряд з бійцями МНС у зоні лиха трудяться бригади будівельників багатьох відомств. Найбільший внесок робить «Укрзалізниця». Це, на жаль, єдине відомство, яке будує житло для своїх потерпілих працівників. Залізничники спорудили 150 будинків, а до 1 грудня обіцяють звести ще 80.

Проте темпи робіт у Закарпатті могли бути вищими, якби достатньо фінансувалися. Бо хоча є графік надходження коштів, визначено їхні джерела, на сьогодні сюди не перераховано більш як 20 мільйонів гривень.

Однак, незважаючи на борги за виконане, не покладаючи рук тут трудяться будівельники низки відомств, зокрема «Укравтодору».

Хід будівництва, ремонту та придбання житла для потерпілих внаслідок березневого паводка в Закарпатті, стан відновних робіт на об'єктах комунального господарства, готовність шкіл у постраждалих районах до нового навчального року, а також розробка та реалізація схеми комплексного протипаводкового захисту населених пунктів у басейні річки Тиса обговорено нещодавно на засіданні урядового штабу. Відбулося воно в Хусті під головуванням Міністра з надзвичайних ситуацій Василя Дурдинця. Серед головних з прийнятих рішень — посилення контролю за дотриманням державних будівельних норм і правил, щоб споруди були надійні і довговічні, якості житла, поліпшення фінансування.

Урядовий штаб накреслив низку інших заходів з поліпшення стану відновно-будівельних робіт у Закарпатті. Нині цей регіон є чи не найбільшим будівельним майданчиком у світі. Тож і увага йому повинна бути належна.

Яків ГАЛЬЧЕНКО,
Ігор КРОЛЬ.

? Запитували — відповідаємо

Оподаткування податком на прибуток отримуваних дивідендів

Загальними зборами акціонерного товариства прийнято рішення про створення фонду виплати дивідендів у розмірі 30 відсотків чистого прибутку після сплати податків. Товариством створено такий фонд, і бухгалтерія готова здійснити виплату дивідендів в порядку, передбаченому п. 7.8.2. ст. 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», тобто, утримуючи при цьому з сум, нарахованих до сплати, податок. Група акціонерів наполягає на тому, що до виплати повинна бути повна сума без урахування податку.

ВАТ «Обухівський завод пористих виробів». Київська область.

Важко не погодитися з правильністю дій бухгалтерії товариства. Підтвердження того — роз'яснення ДПА України, наведені в листі за № 970/5/15-0116 від 11.02.2000 р., де вказано, що згідно з п.7.8 ст. 7 згадуваного закону товариство — платник податків, яке виплачує дивіденди своїм акціонерам (власникам), нараховує і утримує податок на дивіденди в розмірі 30 відсотків нарахованої суми виплат незалежно від того, чи є емітент платником податку на прибуток, чи ні. Вказаний податок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів.

Платник податків — емітент корпоративних прав зменшує суму нарахованого податку на прибуток на суму внесеного до бюджету податку на дивіденди.

Дозвіл на торгівлю не потрібен

Підприємство оптової торгівлі з продажу товарів побутової хімії та косметично-парфумерних виробів здійснює торговельну діяльність за безготівковий розрахунок. Товар відпускається зі складу згідно з вантажними накладними. У майбутньому підприємство планує в демонстраційному складі встановити припису касу банку для прийому готівки від клієнтів. Чи потрібно нам мати дозвіл на торгівлю?

«Сандра-Інтернешнл». Сімферополь.

Відповідно до Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» патентуванню підлягає торговельна діяльність, що здійснюється суб'єктами підприємницької діяльності або їх структурними (відокремленими) підрозділами в пунктах продажу товарів. Оптові бази, склади-магазини або інші приміщення, які використовуються для здійснення оптової торгівлі за готівкові кошти, інші готівкові платіжні засоби та з використанням кредитних карток, належать до пунктів продажу товарів, передбачених цим законом.

Таким чином, у разі здійснення оптової торгівлі за безготівковим рахунком дозвіл на торгівлю «торговий патент» не потрібен.

Здійснення розрахунків за придбані товари готівкою безпосередньо через касу банку для їх наступного перерахунку на рахунок одержувача платежу — готівкова операція, оскільки проводиться з використанням готівкової національної валюти — гривні.

З огляду на викладене, згідно з нормами Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» у разі здійснення в подальшому торговельної діяльності за готівку ваша фірма має придбати торговий патент.

Марина КОВАЛЬЧУК.

Пантруй свого!

Орфеї і корифеї

***ВІД РЕДАКЦІЇ.** Цей текст вимагає якоїсь передмови, післямови чи й узагалі якоїсь такої рамочки, в яку оправляють, буває, почесні грамоти й чіпляють на стіну сільської хати. Тут ця рамочка, звісно, буде словесна. Річ у тім, що кілька місяців тому наша газета ризикнула підняти голос на захист так званих графоманів — тобто, в ширшому розумінні, тих людей, що пишуть за велінням душі, а не тому, що числяться письменниками. Після того пан Богдан Гірський з Якторова на Львівщині навіть запропонував нам утворити Незалежну асоціацію письменників-наївістів. Ми згодні. А чому б і ні? Якщо є художники-наївісти, і їхня продукція користується шаленим попитом на мистецькому ринку, — то мусить бути й наївістська література! А згодом пошта принесла нам текст, який ми сьогодні друкуємо. Він, справді, став нам немов почесна грамота за нашу любов до живого слова. Це зразок літератури, що без втрат не перекладається навіть на ближні східнослов'янські мови. Зрештою, живопис (тим більше наївістський) теж не перекладається — і нічого!*

В. Ж.

Я, Іван де Курчамаць фон Ярич, син Пелагеї ібн Якима Нойшенбах славної пам'яті Прищепияйц, любитель великих жіночих форм і малих алкогольних доз графоманець, що виграфоманив сім книжчин, солідаризуюсь із автором публікації у вашій газеті Богданом Гірським «Самвидав без самовихваляння», поділяю місцями його думки і хочу додати куті меду. Бо нема нині ради з тими літературними медами, якими заливають наші журнали, газети, книжки. Розтікаються медовими устами маститі мастодонти нашого стаканюрського періоду в розвитку людства, членюки сопілки (тепер національної) письменнників України, усіляких асса-ціацій, клубів, гуртів.... Література остаточно закланувалась і розклонувалась. І кожен такий кляйн-кланчик має свої претензії на літературу, мистецтво. Семимильними літературними матами криє і в хвіст і в гриву неклановaних, маже медами своїх кланюків, возносячи до небес їхню жагучу творчість, а чужаків вимащує тим, назначення якого чіплятись до капця.

Я не винен, що вродився і живу в глухій графоманській провінції. Де графоманів стільки, як у Карпатах смерічок, а справжніх літераторів — господнє явище! То що, графомани мають виздихати? Що, я маю застрелитися? Хай живуть і плодяться Граф-Омани. То така фауна, що не є вибагливою до істівної флори. То не видатні, не визначні і навіть не посередні творотворці. Най бавляться! Най тішаться! Вам шкода чужих грошей?

Тільки, наприклад, на Ів.-Франківщині ведуть десятилітню війну старі генералісимуси війська літературного з «дегенерантами», генерали з новоспеченими літерантами, аж червона юшка тече, отако розквашують одні одним шнобелі. В місцевому журналі «Перевал» друкують тих, котрі моляться на реалістичного Бога, катають одне і те, як той «Гуси». А «дегенеранти» під проводом літературного наполеончика Андруховича палять з модерністських канонів по попозиціях з журналу «Четвер», що все в диму, і я, простий графоманчик, ні хреню не пойму, за що вони кладуть на полі літературної брані свої вумні животи. Адже література — Всесвіт безкрайй. Всім місця вистарчить. І графоманам також!

Що якийсь графоман може заподіяти Визначному, спочилому на лаврах? Ба, та то, що заєць кобилі.

Молоді так замодернючилися, що вже й себе не розуміють, а старі до того зафрікаделились у реалізмах, що стали моїми заочними задушевними друзями — гохграхвоманами. Як ті, так і ті з слиною на бороді захищають свої клани, що фесто загерметизовані і стають боротьбою за місце під сонцем вічності і слави. Звідси й ноги ростуть всіх літературно-мистецьких донкіхотських баталій, га?

Герці герцюють за право прихватизувати літературу. І місця графоманам-самвидавцям навіть у калабані нема. Їх так вичісують, як блохи з шерсті хатнього пса, бо, виглядає, вони у всьому винні, що в Україні нема літератури гонорової, лише гоноровиті писателі! Хто не з ними, той графоман.

Тому й відбулись піонерські призови-вливання в стару Спілку письменників уже за українських часів. Туди недавно ринули всі гамузом, хто зумів відкрити ногами двері в літписьменницькі кабінети, мав калорійно-високоградусну групу підтримки: коньяки, горілки, шинки... Якщо, наприклад, у прикарпатській сопілці 1996 р. грало тридцятрипера, то нині тих трипер до п'ятдесяти, хоча літератури не стало більше, і новосклепані члени далі відсиджуються в літпідпіллі, козиряючи тільки задертою до небес пихою, повчаннями усіх і вся. І в тім числі й мене, незачлененого графа-мана, хоча мені вже борода посивіла в тій графці і мене ніхто не вважає навіть гомо засапаним, бо в мене титули на нулю, нечлен, нелавреат, книжчин з державними знаками нема, нема родичів у Спілці, нема спонсюриків знайомих, нема свині в стайні... То куди мені з свинячо-графоманськким писком у пшеничний ряд достойників?

Боротьба, щоправда, боротьбується і всередині кланів. Академіки воюють проти літературної черні: за розподіл премій, титулів, звань, обзиваються, котять одні на одних такі машини, що ними асфальт утрамбовують. Щоб розчавити літнехристів, хрещених ними ж. Присвоїли собі всі славословія. Одному письменнику лавреату-перелавреату в одному з сіл Прикарпаття зробили приємне, назвавши при житті школу його іменем, тепер живий класик, кажуть, сам собі під меморіальний напис букети квітів приносить! Хіба не задереш носа, що його вже ніхто й найдовшою кочергою не дістане?

Але, попри те, графоманство жиє і дихає на повні груди, радіє, мов дитя, перетворює у макулатуру і літературу і життя. Воно є безсмертне, як і мистецтво. І має свої досягнення.

Одна моя землячка, що працює на батарейках патріотизму, перестрівши мене в туманну погоду, хотіла відлупити господарською сумегою, бо «для нашої молодіжі такого писання не треба...». Хіба це не оцінка творчості графомана?

Ще одна дама на знак протесту до моєї творчості, і особливо збірочки афоризмів «Цьомчик», назвала свого волохатого кота Цьомчиком, і покликуючи його, щораз дошкуляє, насміхаючись з мене.

Щоправда, мені вдалося продати дві книжечки-графоманки ще одній жінці методом бартеру: за дві закарпатські цибулини, які я посадив і ціленьке літо скубав зелене цибулине вітамінізоване перо.

Мав я нагоду, коли на яйця (курячі) до срамоти впали ціни, продавати свій літпродукт за яйця. За одну штуку давали дві яйці гуманісти, а по півтора — скупі, і мав я з того круту яєчню і благородне спання опісля.

А якби я не був графоманом, то, можливо, й загнувся б дотепер. Яйця мене утримали на плаву.

Завдячуючи ще одній збірці гумору, «Фіма Забембаний», я став знаменитим рудиментарним графоманом, якого прозивають Хима Забембана. Чим погано? Де ще ви знайдете таку Химу в українському літературному бомонді? Я цим тішусь. Хоч тут маю я, маю!

Один прикарпатець продав бика, а за гроші видав таке, бик такого не втяв би ніяк, хоч він сильний і рогатий. Чого тільки вартий, приміром, вірш, де автор пише «... рішаю я задачу алгебраїчную...» — де ви таке прочитаєте, в котрого класика, в котрого мордорніста чи поцмодерніста?

То що, шановні супермаститі, вам шкода чужого бика, яєць, цибулі, літератури-алгебри? Той бик дав можливість заробити на шматок хліба усим тим, хто брав бика за роги, видруковуючи цю збірку. Тепер той творець годує ще двох бичків... Ще на дві книжки збагатиться наша література, що дихає на ладан, бо на святе діло нема грошей. Особливо — для видання творів літературних апостолів. Отож, не все так погано з районною літературною графоманістикою, як хтось собі міркує. Вона глипить і прагне нових висот. Як і обласна, як і столична. Більше кайфу, народ!

А маститі колоСальні нехай не переймаються за неї, бо від того нерви рвуться, а від нервів усі хвороби, в тому числі генієлогічні, пробачте, то такі ці хвороби, що на них хорує кожен другий, якщо не перший, «инженер людських душ». Що не вмре, те буде жити. Як на мене, нічого на люстерко бочку котити, коли твоє літературне лице — якби по нім прокаталась тота машина, що асфальт трамбує. Час, прошу панство, такий шубравець, що все з роками порозсортовує і на складах літературної мокулатури, і в коморах заталановитілих, забальзамованих талантом творів.

Моя позиція: хай живуть всі сущі в Україні літератури і літератори! Чим більше літератури, тим більше халтури і мокулатури! Чим більше мокулатури, тим більше туалетного паперу. А чим більше туалетного паперу, тим більше в нас буде Європи, куди ми з усіх сил прорубуємо вікна, прагнемо через них туди прорватися. Як кажуть наші брати критики, література з воза — кобилі легше. Як не крути, а воно завжди виходить замащеним наверх!

То про що мова! Пишім, братове, братани, братухи, — і воздасться нам. І з того, як між нами, бойками, кажуть, щось буде: як не рукави, то дуди. Адже й буття індивіда — графоманія чистої сльози. А наші міста і містечка? Хіба вони оригінальні? А вся наша література, життя?

Господи, аби на графоМАНах стало!

Пантруй свого!

З привітом —
ІВАН де КУРЧАМАЦЬ фон ЯРИЧ
з Гра-фо-манського міста Долини Івано-Французької (Станіславської) області.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Колонка оглядача

Експеримент із лего-театром

Кажуть: театр геть закомерціалізований, тут уже нема місця для чистого мистецтва, а тим більше — для високого й шляхетного аматорського пориву. Але це не завжди і не всюди так. Ось щойно проект «Студійний театр» запропонував оригінальний навчальний хід —розкласти відому п'єсу на серію акторських пластичних екзерсисів й продемонструвати їх публіці.

Якщо вас захоплювали романтична відданість лицедійству Юрія Дєточкіна й Максима Подберьозовикова чи безкорислива любов до самодіяльності героїв «Карнавальної ночі», а також вражали тріумфальні аншлаги на аматорських виставах у кіно (що різко контрастувало із напівпустими-напівсонними залами на концертах художньої самодіяльності у вашому рідному БК), — завітайте до Центру сучасного мистецтва «Дах» у Києві, поблизу станції метро «Либідська». Там ви сповна відчуєте ентузіастичну атмосферу любительського театру і надзвичайну серйозність непрофесійних акторів, яким доводиться грати перед бодай і маленьким, але вщерть повним залом.

Остання прем'єра «Даху» — вистава за хрестоматійною п'єсою «Пейзаж» класика абсурдистської драми Гарольда Пінтера, яку розігрували студійці Анатолія Георгійовича Черкова Леся Роговенко та Віталій Яновський. У виставі текст п'єси препаровано на 17 «ігрових блоків» (як названо фрагменти в програмці). У кожнім «блоці» актори відпрацьовують завдання на безпредметну пластику: приймають уявний душ, читають уявну газету, п'ють уявне пиво чи приміряють уявні наряди, супроводжуючи свої рухи репліками із пінтерівського тексту. Спостерігаючи за діями акторів (до їхньої честі, іноді досить вправними й точними), — не полишає запитання: чому режисер призначив їм проговорювати саме Пінтера? До чого тут Пінтер?

До речі, виконавці Черкова, які відвідували його студію ще 15 років тому, кажуть, що вже тоді він репетирував із ними «Пейзаж». Звичайно, з погляду студійної практики п'єса надзвичайно зручна: компактна, розрахована лише на двох акторів, не потребує бучних сценографічних та костюмних рішень. До того ж, якщо йдеться про середину 80-х минулого (уже) століття, то в чорнуватому трагікомізмі драм Пінтера було багато суголосного із настроями останніх днів «загниваючого соціалізму»: неможливість порозуміння між людьми, відсутність душевних зв'язків у ситому облаштованому суспільстві усвідомлювалася як трагедія, майже гуманітарна катастрофа. Звернення до «антибуржуазного» Пінтера сьогодні розставляє принципово інші (здавалося б, неймовірні) акценти: у виставі Черкова актори грають Пінтера не як трагедію, а як утопію — казку про напівсонні часи, де геть немає місця подвигу (передусім подвигу щоденного виживання).

Кожен «блок» вистави також має власне музичне оформлення: лунають звуки дощових крапель, морського прибою, пташиного щебету, вокзального натовпу, статевого акту, дирчання двигуна... Поєднання випадкових звуків із хаотичними рухами й необов'язковими репліками породжували дивний ефект: ніби усі головні події відбуваються десь за сценою, і ми (так само, як і актори) чуємо лише їхній віддалений гомін і спостерігаємо не за головними персонажами життєвої драми, які десь там, на невідомій авансцені, купаються в морі, від'їжджають на поїздах чи голосно кохаються, а за друго-, третьо-, четверторядними її дійовими особами, які проводять час в імітації руху.

І тут ще одне запитання: чи це було режисерським завданням, чи просто музика в деяких сценах виявилася сильнішою за акторів? Ймовірнішим здається друге припущення. І ось чому. Постановка Черкова уявляється не так цілісною виставою, як вдалим навчальним модулем, що дає змогу не тільки відпрацьовувати базові акторські техніки (попутно знайомлячи студійців із драматургічною класикою), а й спонтанно відкривати нові змістові акценти в тексті п'єси. Тобто Пінтер у цьому «Пейзажі» — річ факультативна; за цим модулем можна грати довільну одноактну п'єсу на двох акторів.

При цьому й сам Черков чесно називає свою роботу «ескізними замальовками до вистави» і після прем'єри запропонував усім глядачам залишитися й обговорити постановку, «стати співавторами майбутнього спектаклю». І це теж частина зворушливої атмосфери студійного театру, який передусім є не амбітним і претензійним «молодшим братом» театру професійного, а скромним посередником між публікою і сценічним мистецтвом. Тож вирушаючи у «Дах» на «Пейзаж», будьте готові до співавторства. Завжди готові.

Леся ГАНЖА.

Що якийсь графоман може заподіяти Визначному, спочилому на лаврах?

Повідомлення

15 жовтня 2001 року о 13 годині в приміщенні ВАТ Універсам № 23 за адресою: м. Київ, вул. Драйзера, 8 відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Універсам».

Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у зборах розпочнеться 15 жовтня 2001 року о 12-й годині за тією ж адресою.

Порядок денний:

1. Про відкликання членів Спостережної Ради товариства, в тому числі її Голови.
2. Про обрання членів Спостережної Ради товариства, в тому числі її Голови.
3. Про відкликання членів Ревізійної комісії товариства, в тому числі її Голови.
4. Про обрання членів Ревізійної комісії товариства, в тому числі її Голови.
5. Про внесення змін у Положення про Спостережну Раду.

Правління ВАТ Універсам № 23

Телефони для довідок: (044) 546-74-33, 546-99-52.

До уваги акціонерів ВАТ «Бахмач м'ясокомбінат»

ВАТ «Бахмач м'ясокомбінат» здійснив відповідно до вимог чинного законодавства виготовлення бланків сертифікатів акцій товариства.

Видача сертифікатів акцій акціонерам ВАТ «Бахмач м'ясокомбінат» буде здійснюватися з 11.09.2001 р. по 21.09.2001 р. за адресою: Чернігівська обл., м. Бахмач, вул. Петровського, 64, в адміністративному приміщенні ВАТ «Бахмач м'ясокомбінат». Для отримання сертифіката акцій акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, для представників — доручення, оформлене відповідно до вимог чинного законодавства. Акціонерам, що не отримають сертифікат акцій в зазначений термін, видача буде подовжена шляхом поштових відправлень, при письмовому звернені на адресу реєстроутримувача: 02160, м. Київ, вул. Каунаська, 3/10, ТОВ УЮК «Принцип».

Для отримання сертифікатів акцій поштою, акціонери повинні направити незалежному реєстроутримувачу — ТОВ УЮК «Принцип» анкету власника акцій (форму анкети можна отримати за тел./факс: (044) 566-82-09) із зазначенням паспортних даних, адреси проживання та адреси для поштових повідомлень.

Правління ВАТ «Бахмач м'ясокомбінат».

Повідомлення

17 жовтня 2001 року о 13-й годині в приміщенні ВАТ «Універсам №20» за адресою: м. Київ, пр-т Радянської України, 20 відбудуться позачергові Загальні збори акціонерів ВАТ «Універсам № 20».

Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у зборах розпочнеться 17 жовтня 2001 року о 12-й годині за тією ж адресою.

Порядок денний:

1. Про відкликання членів Спостережної ради товариства, в тому числі її Голови.
2. Про обрання членів Спостережної ради товариства, в тому числі її голови.
3. Про відкликання членів Ревізійної комісії товариства, в тому числі її Голови.
4. Про обрання членів Ревізійної комісії товариства, в тому числі її Голови.
5. Про внесення змін у Положення про Спостережну раду.

Правління ВАТ «Універсам №20»

Телефони для довідок: (044) 434-89-55.

Повідомлення

16 жовтня 2001 року о 16 годині 30 хвилин в приміщенні **ВАТ Універсам № 3** за адресою: м. Київ, площа Дружби народів, 6 відбудуться Загальні збори акціонерів ВАТ Універсам № 3. Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у зборах розпочнеться 16 жовтня 2001 року о 15 годині за тією ж адресою.

Порядок денний:

1. Про відкликання членів Спостережної ради товариства, в тому числі її Голови.
2. Про обрання членів Спостережної ради товариства, в тому числі її Голови.
3. Про відкликання членів Ревізійної комісії товариства, в тому числі її Голови.
4. Про обрання членів Ревізійної комісії товариства, в тому числі її Голови.
5. Про внесення змін у Положення про Спостережну раду.

Для участі у зборах необхідно мати документ, що посвідчує особу акціонера, або доручення на право його участі у зборах для представників акціонерів.

Правління ВАТ Універсам № 3.

Повідомлення

Відкрите акціонерне товариство Універсам № 18 «Виноградар»

повідомляє, що 17 жовтня 2001 року о 9-й годині 30 хвилин в приміщенні Універсаму № 18 за адресою: м. Київ, проспект Правди, 66 відбудуться позачергові Загальні Збори акціонерів ВАТ Універсам № 18 «Виноградар».

Порядок денний:

1. Про відкликання членів Спостережної ради товариства, в тому числі її Голови.
2. Про обрання членів Спостережної ради товариства, в тому числі її Голови.
3. Про відкликання членів Ревізійної комісії товариства, в тому числі її Голови.
4. Про обрання членів Ревізійної комісії товариства, в тому числі її Голови.
5. Про внесення змін у Положення про Спостережну раду.

Реєстрація акціонерів та їх представників відбуватиметься 17.10.2001 року з 8.30 до 9.30 за тією ж адресою.

Акціонерам для участі в зборах мати при собі сертифікат та паспорт, представникам акціонерів —паспорт та документ, що підтверджує повноваження представника.

Телефон для довідок: (044) 434-85-32.

Правління Товариства.

Повідомлення

16 жовтня 2001 року о 9.30 в приміщенні ВАТ «Універсам» № 9 за адресою: 04213, м. Київ, проспект Героїв Сталінграду,46 відбудуться позачергові загальні збори акціонерів ВАТ «Універсам» № 9. Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у загальних зборах розпочнеться о 8 год. 30 хв. 16 жовтня 2001 року за тією ж адресою.

Порядок денний:

1. Про відкликання членів Наглядової ради ВАТ «Універсам № 9», в тому числі її голови.
2. Про обрання членів Наглядової ради ВАТ «Універсам» № 9, у тому числі її Голови.
3. Про відкликання членів Ревізійної комісії ВАТ «Універсам» № 9, в тому числі її Голови.
4. Про обрання членів Ревізійної комісії ВАТ «Універсам» № 9, в тому числі її Голови.
5. Про внесення змін у Положення про Наглядову раду.

Правління ВАТ «Універсам № 9».

Телефон доля довідок: (044) 411-63-96.

Повідомлення

18 жовтня 2001 р. о 13-й годині в приміщенні ВАТ «Універсам № 24» за адресою: м. Київ, пр. Глушкова,36 відбудуться позачергові загальні збори акціонерів ВАТ «Універсам № 24».

Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у зборах розпочнеться 18 жовтня 2001 р. о 12-й годині за тією ж адресою.

Порядок денний:

1. Про відкликання членів Спостережної ради товариства, в тому числів її голови.
2. Про обрання членів Спостережної Ради товариства, в тому числі її голови.
3. Про відкликання членів Ревізійної комісії товариства, в тому числі її голови.
4. Про обрання членів Ревізійної комісії товариства, в тому числі її голови.
5. Про внесення змін у Положення про Спостережну раду.

Правління ВАТ «Універсам № 24».

Телефон для довідок: (044) 252-39-47.

Господарський суд Миколаївської області постановою від 13 серпня 2001 року (справа № 2/127) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру ЗАТ «Акціонерна страхова компанія «Миколаїв-АСКО», м. Миколаїв, вул. Робоча, 2А, к. 709.

Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Міністерства економіки України № 00035).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ТОВ «Техномікс» (код 21642850) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються продовж місяця за телефоном 221-98-68.

Хозяйственный суд Днепропетровской области Постановлением от 08.08.2001 г. объявил ОАО «Васильковский райагрохим», идентификационный код 05488058, 52600, п. г. т. Васильковка, Васильковского р-на, Днепропетровской обл., ул. Буденного, 14, — банкротом и открыл ликвидационную процедуру.

Ликвидатором назначен Талан Л. Г. (0562) 92-53-18, 49000, г. Днепропетровск, а/я 158.

Закрытое акционерное общество «Производственно-коммерческая фирма «Бонус», код ОКПО 25216706, зарегистрированное Орджоникидзиевским райсполкомом г. Запорожья, распоряжением № 21 от 24.09.1997 г. Сообщает о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение 2 месяцев по адресу: г. Запорожье, пр. Ленина, д. 149, кв. 24 или по телефону: 13-26-60.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою від 3 травня 2001 р. порушено справу № 23/267 **про банкрутство Українського державного концерну по матеріально-технічному і сервісному забезпеченню агропромислового комплексу «Украгротехсервіс»** (юридична адреса: 01023, м. Київ, вул. Мечникова, 16, рах 2600900129 в Українському кредитному банку м. Києва, МФО 321701, код 14278466).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Анісімова В. М., ліцензія № 612 від 28.04.2001 р.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Київської області по справі № 191/2б-2001 постановою від 28.08.2001 р. визнав закрите акціонерне товариство «Національна газова компанія», код 24892730, Київська область, м. Вишгород, пл. Шевченко, 1, п/р 2600703991 в АКБ «Укргазбанк», МФО 320843, банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Колосінського Ігоря Анатолійовича (ліцензія Мінекономіки № 164 від 03.11.2000 р.).

Арбітражний суд Дніпропетровської обл. (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) порушив справу №Б 24/105-00 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Центральний гірничо-збагачувальний комбінат» м. Кривий Ріг, р/р 260070159654 у відділенні «УкрЕксімбанк» м. Кривий Ріг, МФО 305589, ЕКПО 00190977.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Москаленко Н. І., ліцензія № 101, к. т. (0562) 465-442, 466-082, 474-655.

Претензії кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

Господарський суд Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 799/5-623 про банкрутство виробничо-комерційного товариства «Дністрянка-ЛТД» (Вінницька область, смт. Муровані Курилівці, вул. Дімітрова, 6, р/р 260012443 в АППБ «Аваль» м. Вінниця, ідентифікаційний код 05519646).

Розпорядником майна призначений Погрібний Ігор Якович. Ліцензія № 000123 (м. Львів, вул. Пекарська, 1 «и», кв. 11).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ТОВ «Мікросистеми Експрес» (ідентифікаційний код 21497358) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: Київ-154, А/Я 191.

ТОВ «Агротрейд» (код ЄДРПОУ 30789117) повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом одного місяця за телефоном 410-35-11.

ТОВ «Дортехніка» ЄДРПОУ 23707877 повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються за телефоном 276-32-01.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а), постановою по справі № Б 26/44-00 визнав банкрутом ТОВ «Завод нестандартного обладнання» (м. Новомосковськ, вул. Північна, 5), код ЕДРПО 13435567 та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Козаченко В. М. (ліцензія № 000003), тел.: (0562) 455-422.

Господарський суд м. Києва (м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького,44 В) порушив провадження у справі за № 23/150 про банкрутство ВАТ «Київський мотоциклетний завод» (м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 8, р/р 26009301330373 в Шевченківському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322216, код ЗКПО 00231317).

Арбітражним керуючим призначено Рамазанова Сіразутина Гаджимагомедовича (ліцензія № 000162, від 02.02.2000 р.).

Вимоги кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Відносини, позначені двоякістю

Україно-румунські відносини продовжують залишатися досить непростими. Такий висновок напрошується після розмови з послом України в Румунії Антоном БУТЕЙКОМ. Інтерв'ю з ним пропонуємо сьогодні вашій увазі:

— Пане посол, нещодавно один з відомих політичних оглядачів висловив у румунській газеті «Адеверул» таку думку: «В результаті виборів у Молдові і переходу Києва в табір Москви Росія знову вийшла на кордон з Румунією». Наскільки популярна така точка зору в Бухаресті і чи відчуваєте ви останнім часом якісь зміни в поглядах на Україну серед румунської політичної еліти?

— Щодо того, чи потрапила Україна під вплив Росії, — звичайно, в публікаціях такі погляди висловлюються. Але не думаю, що в стосунках двох держав відбуваються якісь кардинальні зміни. Офіційні румунські кола прагматичні й виходять з того, що Україна — великий сусід. Налаштованість на зміцнення насамперед економічного співробітництва засвідчила квітнева зустріч президентів. Хоча на розв'язання конкретних питань — а їх у наших стосунках багато — впливає те, що Румунія однозначно зробила вибір щодо членства в Євросоюзі й НАТО. І оця налаштованість, відчуття того, що Румунія вже так чи інакше залучена до елітного єесівсько-натовського клубу, готується вступити до цих організацій, — дається взнаки. Україна не є для Румунії цілком «своєю». Це позначається на вирішенні будь-яких питань.

— П'ять-шість років тому на слуху були палкі суперечки, що виникали під час роботи над україно-румунським базовим політичним договором. Що характеризує двосторонні відносини нині?

— З боку офіційних румунських кіл маємо нормальний підхід. Але ми постійно відчуваємо те, що в політичному спектрі Румунії існує друга за чисельністю парламентська фракція партії «Велика Румунія». Її програма містить відомі вимоги стосовно українських територій. Оцей феномен та ідея-фікс частини румунського політикуму відновити Румунію в кордонах на 1 грудня 1918 року однозначно відбиває настрої певної частини населення й не сприяє досягненню європейських стандартів у наших відносинах. Але, повторюся, є бажання прагматиків до співробітництва. Так що україно-румунські відносини характеризуються двоякістю. З одного боку, вони розвиваються, з другого — я б сказав, що найпроблемніші моменти в зовнішньополітичному спектрі України стосуються Румунії.

Ми досі не уклали договір про режим держкордону й угоди про розмежування континентального шельфу та виключної економічної зони в Чорному морі. Румунія —

один з найбільших сусідів України, але водночас ми не маємо прямого авіаційного сполучення між Києвом та Бухарестом.

Або інше: між Україною й Румунією дуже великий потік вантажоперевезень залізничним транспортом — але нема угоди, яка регулювала б ці перевезення. Румунія є країною, з якою у нас тісні економічні зв'язки, — але єдине засідання Ради з економічного співробітництва (міжурядового органу) відбулося ще в 1996 році. Обидві держави мали б бути зацікавленими в контактах між громадянами (враховуючи українську діаспору в Румунії і румунську — в Україні), але тоді, як з іншими нашими сусідами ми постійно збільшуємо кількість переходів, на україно-румунському кордоні вона залишається незмінною вже 10 років.

Не перераховуватиму інших проблем та їх причини, зазначу лише, що і наш бюрократичний механізм не завжди спрацьовував на належному рівні. До того ж румуни дивляться на економічні стосунки з Україною крізь призму своїх інвестицій. Саме так: це не дуже відомий факт, але Румунія розглядає себе одним з найбільших інвесторів в українську економіку. Вони вважають, що вклали близько 800 мільйонів доларів США. Мова йде про гроші, вкладені в будівництво Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд. Будівництво це розпочате ще за СРСР, але потім економічні труднощі України, Румунії та інших держав, що брали в ньому участь, зашкодили завершенню робіт. Проблема також потребує свого розв'язання, і уряд України на це налаштований.

— Як просувається робота з укладанням договору про режим держкордону і угоди з розмежування континентального шельфу та виключної економічної зони в Чорному морі?

— Обидва документи взаємопов'язані, і робота над ними активно ведеться. Є труднощі, але Україна налаштована на їхнє подолання. Щодо договору про режим держкордону, то базовим політичним договором від 1997 року передбачено, що країни визнають той кордон, який існував між СРСР та Соціалістичною Республікою Румунією. Слід чітко усвідомити: лінія держкордону існує, ми її успадкували від СРСР, вона зафіксована радянсько-румунським договором та іншими документами. Отож питання лише в тому, щоб той юридичний факт, який існував між СРСР та СРР, зафіксувати в окремому україно-румунському договорі. Щодо розмежування в Чорному морі, то тут проблем більше. Але проект угоди є, і сподіватимося, що наступний раунд переговорів, який відбудеться 1—3 жовтня, дасть можливість просунутися вперед.

— Чи існує ймовірність звернення до міжнародних судових інстанцій?

— Так, існує, адже це передбачено базовим політичним договором. Але ми хотіли б вирішити проблему на двосторонньому рівні, продемонструвавши рівень наших стосунків і взаємодовіри. Та й це було б дешевше і простіше.

— Поясніть, які роботи проводять Україна й Румунія біля острова Зміїний в Чорному морі і чому дії української сторони викликають протести румунів?

— Ситуація така. Як я вже казав, на сьогодні юридичну фіксацію лінії, яка розмежовувала б континентальний шельф і виключну економічну зону в Чорному морі, не завершено. Але в нас є зафіксована базовим політичним договором домовленість про те, що до завершення розмежування сторони утримуватимуться від експлуатації ресурсів у так званій спірній зоні, координати якої мали бути визначені на початку переговорів. Україна дотримується цих вимог, і перша свердловина, котру вона пробила, класифікується як свердловина для здійснення пошуку: тут слід розділяти етапи пошуку, розвідки й експлуатації. Ми не вважаємо це порушенням договору, і на протести румунської сторони була відповідна реакція нашого МЗС. Румуни, до речі, на певній частині території теж за допомогою іноземних компаній здійснюють роботи з пошуку й розвідки.

Оскільки ви згадали острів Зміїний, то хотів би наголосити: у «великому» україно-румунському договорі чітко зафіксовано його українську приналежність. Щодо цього ніяких питань немає.

— Але румуни досі опротестовують право острова на континентальний шельф і виключну економічну зону?

— Так, підходи України й Румунії тут відмінні. Але є міжнародне право. Відповідно до Конвенції з морського права острови мають своє 12-мильне територіальне море, і саме від цього слід вести розрахунки під час розмежування континентального шельфу й виключної економічної зони. Українська сторона керується саме такими вимогами.

Розмову вів Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

У Венеції відкрито 58-й Міжнародний кінофестиваль. Журі очолив режисер Нанні Моретті. Конкурсний показ пройде в кількох категоріях. Окрім головного — міжнародного, буде два тематичних покази: «Нові території» та «Кіно сьогодення». За володіння статуеткою Золотого лева змагатимуться фільми «Може, кохання» Джузеппе Бертолуччі (Італія), «Попіл» Мільчо Мальчевського (Македонія), «Рейн» Катерини Ліндберг (американо-німецьке виробництво), «Непереможний» Вернера Герцога (Німеччина за англійською участю), «Навігатори» Кена Лоха (Німеччина) та ще близько 140 стрічок. Спеціальний приз за видатний внесок у розвиток кіномистецтва присуджено цього року французькому режисерові, яскравому представникові «нової хвилі» Еріку Ромеру.

***На знімку АП:** члени журі фестивалю під час церемонії відкриття.*

400 років безсоння

На грецькому острові Лемнос в одному із поселень відбулася релігійна церемонія зняття прокляття з його мешканців, **повідомляє Бі-бі-сі.** Прокляття було накладено ще в XVII столітті, за часів турецького правління, коли мешканці села Мудро помилково звинуватили ченців у вбивстві турецьких солдатів. У результаті вісьмох ченців стратили, а настоятель монастиря на горі Атос прокляв поселення, наславши на його мешканців вічне безсоння. Деякі селяни й досі стверджують, що їм погано спиться. Та якщо церемонія пройшла вдало, це буде перша за 400 років ніч, коли вони заснуть міцним сном.

Хроніка. Факти. Події

■ Париж

Правозахисники відзначають «День зниклих»

Правозахисна міжнародна організація «Міжнародна амністія» оприлюднила звіт про кількість опозиціонерів, які зникли за останнє десятиліття в країнах Близького Сходу та Північної Африки. В документі, приуроченому до оголошеного організацією «Дня зниклих», перше місце посідає Ірак. У цій країні зниклими безвісти вважаються сотні тисяч людей. Правозахисники закликають владу країн регіону звільнити затриманих і покарати винних у незаконних діях.

■ Берлін

Рішення прийнято

Німецький парламент 497 голосами схвалив відправку контингенту німецьких військ до Македонії. 500 миротворців братимуть участь в операції «Необхідні жнива». Перші підрозділи вже прибули до аеропорту македонської столиці.

■ Гаага

Звільнення з-під варти

Гаазький трибунал вирішив тимчасово звільнити Біляну Плавшич, колишнього президента Боснійської Республіки Сербської, до початку судового процесу. 71-річну Плавшич обвинувачують у геноциді, злочинах проти людяності та воєнних злочинах за її роль в організації сербами етнічних чисток під час Боснійської війни 1992—95 років.

■ Вашингтон

Удар у відповідь

Після знищення над територією Іраку американського безпілотного розвідувального апарата літаки ВПС США завдали ударів по двох об'єктах ППО на півдні цієї країни. Представник Пентагону заявив, що операція не є акцією помсти. За його словами, американці лише мали намір послабити іракську систему ППО.

■ Токіо

Перший крок у космос

Японія вперше випробувала ракету-носій власного виробництва типу Н-2А. За допомогою цієї ракети, що покликана скласти конкуренцію європейській ракеті «Аріан», Японія має намір увійти до кола країн, які здійснюють запуск комерційних супутників зв'язку.

■ Ділі

Вибори у Східному Тиморі

У Східному Тиморі відбуваються вибори до Установчої асамблеї, котра буде першим парламентом майбутньої держави. Проведення виборів стало найважливішою віхою на шляху створення незалежної держави. Два роки тому мешканці Східного Тимору проголосували під час організованого ООН референдуму за незалежність від Індонезії.

■ Ташкент

Страт буде менше

Президент Узбекистану Іслам Карімов запропонував скоротити з восьми до чотирьох кількість злочинів, за які засуджують до страти. Вищою мірою покарання, на думку Карімова, мають карати за геноцид, тероризм, незаконне перетинання кордону з метою вчинення воєнної акції та навмисне вбивство за обтяжливих обставин.

■ Тель-Авів

Напруженість залишається

Ізраїльські війська залишили палестинське місто Бейт-Джала, в якому вони перебували останні два дні. Це було зроблено в рамках домовленостей, досягнутих Шимоном Пересом і Ясіром Арафатом. Однак напруженість у регіоні, попри зусилля іноземних посередників, не спадає.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Відлуння здійснених бажань

Пунктиром

Ювілей незалежності, на нашу радість, не скрізь і не завжди нагадував партійне свято з піонерами та шароварами. Деякі обійшлися без псевдопафосу, представивши хай суперечливі проекти, але не схожі на все те, що подавали під офіціозним соусом.

***

Національний музей історії України відтепер зберігатиме (і крутитиме) компакт-диск із записом гімну «Ще не вмерла Україна». Напередодні урочистостей відбулася прес-конференція з цього приводу. Нічого, здавалося б, надзвичайного в цьому немає. Якби не такий момент: усім відомий твір Вербицького записав октет поп-виконавців. Із восьми співаків — Таїсія Повалій, Тарас Чубай, Святослав Вакарчук, Наталка Могилевська, Руслана, Олександр Пономарьов, Ані Лорак, Андрій Кузьменко — на церемонії були присутні четверо останніх.

Узагалі-то гімн у такій версії український народ слухає на ICTV ще від Нового року. Тобто вся ця буча — лише через передачу диска як таку. Співаки ділилися вже старими враженнями від зйомок кліпа на «Мосфільмі», розповідали, як навчили іноземних пасажирів літака співати український гімн. Трохи дратувала велика як для прес-конференції кількість присутніх музейних працівників — значно більша, ніж журналістів. Утім, це ж їхній дім. А ми там — лише гості.

***

На ранок після походу у столичний інститут культури мені наснилися Сильвестр Сталлоне та Рутгерт Хауер, які скромно сиділи на краєчку мого ліжка та про щось балакали. Річ, мабуть, у тім, що напередодні я надивилася і наслухалася «Блюзу еротичних думок». Це — черговий шедевр Михайла Поплавського, кліп, представлений ректором в його рідному інституті. Блюз подарувала пану Поплавському улюблена студентка Ірина Білик, яка тут же була присутня серед неабиякої кількості «зірок». За легендою, пісня прийшла до Ірини вночі, коли інші люди мирно спали.

Тому, хто не розуміється на психоаналізі, ролик дивитися не варто. Ну що винесе такий глядач, окрім замисленого Михалича у смугастому костюмі й такому самому капелюсі та зграйки дівчаток, що, наче набридливі мухи, заважають ректорові зосередитись на чомусь дуже важливому, звиваючи навколо нього свої юні тіла?

Інша річ — твердо засвоїти, що, згідно з названою наукою, сновидіння — не що інше, як здійснення бажання. І що, за Гільдебрантом, «сновидіння дає нам часом змогу зазирнути у глибини та потаємні куточки нашого існування, які у звичайному стані залишаються для нас закритими». Незважаючи на втомлено-тужливий вигляд, Поплавський дає нам зрозуміти: в куточках його підсвідомості — напівголий кордебалет, але все пристойно, це ж не секс, це — еротика. Другий висновок, на який натякає кліпове творіння: кажучи словами Тетяни Пельтцер, у ректора «все ще спереду». А тоді, питається, чого ж він сумний-невеселий?..

***

Ольга Крюкова **(на знімку)** в палаці «Україна» вибухнула добротним шоу «Вільна птаха збирає друзів». І коли нам обіцяли, що приїдуть європейські виконавці пристойного класу, то так воно і сталося. Серед них — польський оркестр «Алекс Бенд» та його шалений диригент Алекс Малишевський (постійно танцював «на роботі», навіть рок-н-рол з балетом «А-6»). А ще — дует скрипальок із Польщі «Спейс Вайолін», наш «Джаз-експромт», романтичний співак Філіпп Ванклес (Франція—Бельгія), голландець Арно Коленбрандер, що тембром нагадав Тоні Крісті.

Власних хітів Оля виконала не так багато (у т. ч. «Дощ», «Останнє танго в Парижі», «Вільна птаха...»). Слухали переважно ремікси чужих, добре відомих. Оскільки багатомовний концерт (Ольга співала п'ятьма мовами) було сконструйовано зі смаком та знанням справи, героїні багато що пробачалося. Було очевидно, що в Крюкової — свій слухач, серед якого VIP-публіки — неміряно. Кучугури з букетів та корзин завалили сцену до середини.

Це — лише пунктирна прогулянка не пов'язаними між собою стежками. Що називається, «незалежними».

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ZOO-хащі

Булка з раком

Ця абсолютно домашня кішка на ім'я Булка вперше в житті побачила живого рака. І з цікавістю полізла знайомитися, не відчуваючи небезпеки — бути цапнутій. А коли переляканий рак все-таки легенько прищемив мокрий ніс кішки клешнею, господарі вусатої-смугастої, не довго думаючи, помстилися за домашню любимицю. І відправили рака, куди ви думали б? Правильно: в каструлю.

Фото Ольги ВОЛОВЕНКО.

Театр однієї родини

Гості із сонячного майбутнього

На власному подвір'ї Валерій Бєлов заходився зводити двоярусний театр, який вміщуватиме 150 глядачів. А сцена та зала будуть під високою банею — наче у соборі. Таким чином його сімейний театр дістане власне приміщення.

Свого часу Валерій закінчив училище естрадно-циркового мистецтва, а потім — режисерський факультет Харківського інституту культури. Працював у молодіжному театрі. Та у Валерія власне бачення на постановки сучасної драматургії. Тому разом з дружиною — артисткою Тетяною — вони заснували свій театр. У всіх виставах виконують ролі тільки вони та їхні діти-школярі — син Ілля і дочка Оксана. Інколи задіюють навіть півторарічного Федю. На останньому огляді театральних колективів у Дніпропетровську трупа Бєлових стала справжнім відкриттям. Критики стверджують, що на театр чекає сонячне майбутнє.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Полька для гармоніки

Мріяли стати гармоністами. І... стали ними

Час нот

У місті Жашкові, що на Черкащині, жодне свято не обходиться без веселих музик із зразкового ансамблю гармоністів музичної школи та районного будинку культури. Блискавична «Жашківська полька» в їх виконанні заводить і старого, і малого.

Часто після концертів до Івана Сухого, художнього керівника колективу, підходять бажаючі навчитися грі на гармоніці або більше дізнатися про улюблений у народі інструмент. Іван Іванович радіє новим прихильникам.

Десять років тому він, викладач місцевої музичної школи, зібрав гурт хлопчиків та дівчаток, котрі мріяли стати гармоністами. І... стали ними. Діти навчилися грати не лише на гармоніці, а й на окарині, клавесі, плескачі, калаталі, коробочці, бубоні та на інших інструментах.

Нині у зразковому ансамблі шістнадцятеро музик. Найменшому, Колі Шеремету, шість років. Він улюбленець колективу і глядачів. Коли виходить з маленькою гармонікою, у шароварах і смушевій шапці на сцену, а потім бере до рук бубона — зала вибухає оплесками.

Гармоністи — народ мобільний. Коли кудись запрошують, з радістю приїжджають. До слова, стали вони окрасою і на нещодавньому святі «Голосу України» у Черкасах. Були жашківчани лауреатами фольклорних свят у Донецьку і Хмельницькому, на Київщині, виступали у Білорусі та Росії. Звичайно, всі гастролі відбувалися за підтримки районної держадміністрації та районної ради.

Керівник пишається тим, що навесні його колектив виступив на головній сцені країни — у палаці культури «Україна». Зразковий ансамбль узяв участь у творчому звіті майстрів мистецтв та художніх колективів Черкащини «Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття», присвяченому 187-й річниці від дня народження Тараса Шевченка.

— Нам сьогодні лише десять, — каже Іван Сухий, — тож попереду в нас, як і в України, довга і, сподіваємося, щаслива історія.

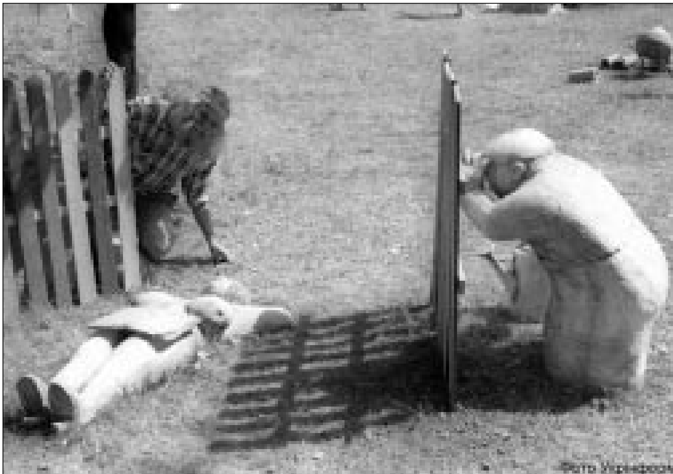
Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Марення керамічної мадам

Гончарне коло

В Опішні на Полтавщині відбувся День гончаря — Всеукраїнське свято утвердження традицій ремісництва. Цим днем завершився Міжнародний творчий практикум, що тривав 42 дні та зібрав понад тридцять керамістів з України та близького зарубіжжя. У рамках свята відбувся традиційний національний симпозіум гончарства «Опішня-2001».

На знімку: *композиція харків'янки Лариси Антонової «Дама з міста»*

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311155.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos